

64. mezinárodní
hudební festival

**PRAŽSKÉ
J A R O**

**PRAGUE
SPRING**

64th international
music festival

Orchestrální řada

1. červen Smetanova síň

Orchestral Series

1 June Smetana Hall

2 0 0 9

64. mezinárodní
hudební festival

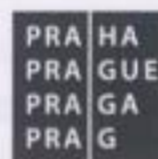
**PRAŽSKÉ
JARO**

**PRAGUE
SPRING**

64th international
music festival

MINISTERSTVO
KULTURY

EU2009.CZ

Pod záštitou prezidenta České republiky
Václava Klause
Ve spolupráci s Ministerstvem kultury
České republiky
Partnerem festivalu je hlavní město Praha
Oficiální doprovodná akce
předsednictví ČR v Radě EU

*Under the patronage of the President
of the Czech Republic Václav Klaus
In association with the Ministry
of Culture of the Czech Republic
The City of Prague is a Partner of the Festival
Official Event to Accompany the Czech
Presidency of the Council of the EU*

Člen Evropské asociace festivalů
a Asociace hudebních festivalů České republiky
*Member of the European Festivals Association
and the Czech Association of Music Festivals*

12. květen - 3. červen 2009
12 May - 3 June 2009

Za finančního přispění Česko-německého fondu budoucnosti
With the financial support of the Czech-German Fund for the Future

Pod záštitou velvyslance Spolkové republiky Německo
*Under the auspices of the Ambassador of the Federal Republic of Germany
to the Czech Republic*

Pod záštitou ministra zahraničních věcí Spolkové republiky Německo
Under the auspices of the Minister of Foreign Affairs of the Federal Republic of Germany

Prosíme návštěvníky, aby respektovali zákaz pořizování jakýchkoli obrazových
a zvukových záznamů během koncertu.
No photographs or sound recordings may be taken or made during the performance

Český rozhlas realizuje záznam koncertu pro vysílání stanice Vltava (6. 7. 2009)
a rozhlas Evropské vysílací unie (EBU).
*Czech Radio is recording this concert for broadcast on Vltava radio station (6 July, 2009)
and radio stations affiliated to the European Broadcasting Union (EBU).*

1 červen, pondělí
June, Monday

Smetanova síň 20:00
Smetana Hall, 8pm

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Hebridy, op. 26

Die Hebriden, Op. 26

koncertní předehra *concert overture*

Felix Mendelssohn-Bartholdy

Koncert pro housle a orchestr e moll, op. 64

Concerto for Violin and Orchestra in E minor, Op. 64

Allegro molto appassionato

Andante

Allegretto non troppo. Allegro molto vivace

přestávka interval

Antonín Dvořák

Symfonie č. 9 e moll, op. 95 „Z Nového světa“

Symphony No. 9 in E minor, Op. 95 "From the New World"

Adagio. Allegro molto

Largo

Scherzo. Molto vivace

Allegro con fuoco

ANNE-SOPHIE MUTTER – housle *violin*

DRESDNER PHILHARMONIE

KURT MASUR – dirigent *conductor*

Milí hudební přátelé,
záštita nad tímto koncertem 64. ročníku Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro je pro mě mimořádnou ctí a potěšením. I v tomto roce se festivalu zúčastní významní interpreti z Německa.

Drážďanskou filharmonii řídí Kurt Masur, jehož jméno je spjato s pokojnou revolucí za svobodu na podzim roku 1989, který si Češi a Němci v tomto roce s vděčností společně připomínají.

Přeji festivalu v tomto jubilejním roce svobody zvlášť velký úspěch!

Dear Music-lovers,

To be a patron of a concert at the 64th year of the Prague Spring International Music Festival is an extraordinary honour and pleasure for me. This year important interpreters from Germany will again be taking part in the Festival.

The Dresden Philharmonic is conducted by Kurt Masur, whose name is connected with the peaceful revolution for freedom in the autumn of 1989! It is with gratitude that Czechs and Germans will be commemorating that event together this year.

I wish the Festival much success, particularly in this anniversary year of freedom!

J. E. Helmut Elfenkämper

Velvyslanec Spolkové republiky Německo

Ambassador of the Federal Republic of Germany to the Czech Republic

Vážení návštěvníci,
v roce 2009 slavíme 200. výročí narození velkého německého hudebníka Felixe Mendelssohna-Bartholdyho, kterému se dostalo spolu s Antonínem Dvořákem důstojného místa v programu Drážďanské filharmonie pod vedením Kurta Masura.
Festival Pražské jaro se těší po léta velké pozornosti mezinárodní veřejnosti. Těší mě, že mohu u příležitosti našeho společně slaveného jubilea a naší série pořadů „20 let svobody: Německo děkuje!“ jeden z koncertů osobně navštívit. Hudebníkům a jejich hostům přeji mnoho potěšení a festivalu v tomto jubilejním roce zvláště úspěch.

Dear Guests,

In 2009 we are celebrating the 200th anniversary of the birth of the great German musician Felix Mendelssohn, who, together with Antonín Dvořák, holds a dignified place in the programme of the Dresden Philharmonic conducted by Kurt Masur.

The Prague Spring Festival has enjoyed much international public attention over the years. I am delighted that I can use the occasion of our shared anniversary and our series, 'Twenty Years of Freedom: Germany Says Thank You!', to attend one of the concerts. I wish the musicians and their guests much enjoyment, and I wish the Festival great success in this anniversary year.

Dr Frank-Walter Steinmeier
Ministr zahraničí Spolkové republiky Německo
Minister of Foreign Affairs of the Federal Republic of Germany

První skladba dnešního koncertu nás zavede do Skotska, do drsného kraje pokrytého mlhou, se skalnatým pobřežím nad věčně rozbouřeným mořem, s kamenitými pláněmi a zádumčivými obyvateli, do země, jejíž historie ožila v románech Waltera Scotta a legendy v básních Jamese Macphersona. Koncertní předehra *Hebridy aneb Fingalova jeskyně* je podobně jako *Symfonie č. 3 a moll „Skotská“ op. 56* spojena s pobytem **Felixe Mendelssohna-Bartholdyho** (1809–1847) ve Skotsku. Mendelssohn tehdy navštívil souostroví Hebridy a také ostrov Staffa s impozantní mořskou jeskyní, která dostala název Fingalova jeskyně podle hrdiny epické sbírky Jamese Macphersona, jenž proslul jako překladatel jím „objevených“ zpěvů legendárního keltského pěvce Ossiana ze 3. století. Pravost nálezu byla sice ihned zpochybněna, to však nic nezměnilo na tom, že se jeskyně stala turistickou atrakcí stejně jako oblíbeným místem literátů včetně Julese Verna, Johna Keatse, Waltera Scotta, Augusta Strindberga ad. Zvuk mořských vln v jeskyni zaujal Mendelssohna natolik, že si okamžitě poznamenal úvodní téma k předehře, které hned poslal své sestře Fanny, aby viděla „jak hluboce na mne Hebridy zapůsobily...“. Skladbu dokončil 16. 12. 1830. Tehdy měla ještě název *Die einsame Insale (Opuštěný ostrov)*,

revidovaná verze z roku 1832 nese název *Hebridy* s podtitulem *Fingalova jeskyně*. V suggestivním pohledu na pochmurné ostrovy Severu využívá Mendelssohn s nevyčerpatelnou fantazií zvukomalebné efekty, vyvolávající dojem šumu moře či svistu větru. Premiéra se uskutečnila 14. 5. 1832 v Londýně pod taktovkou skladatele.

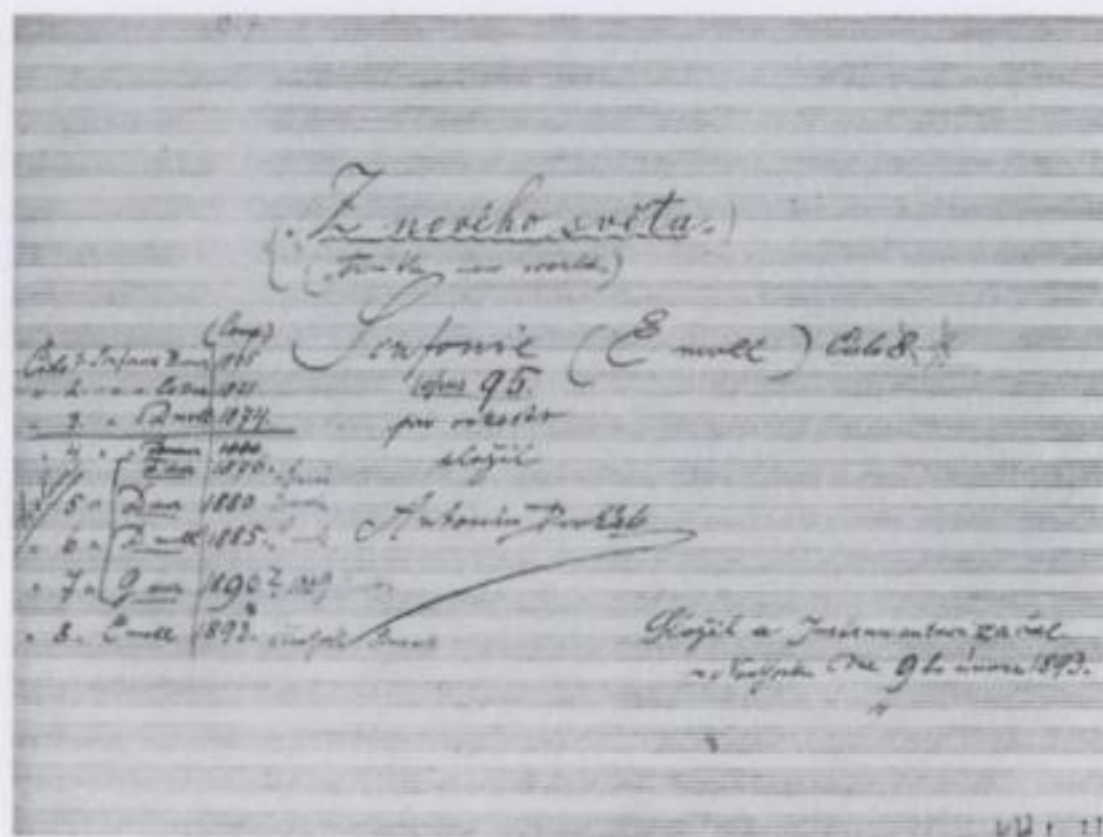
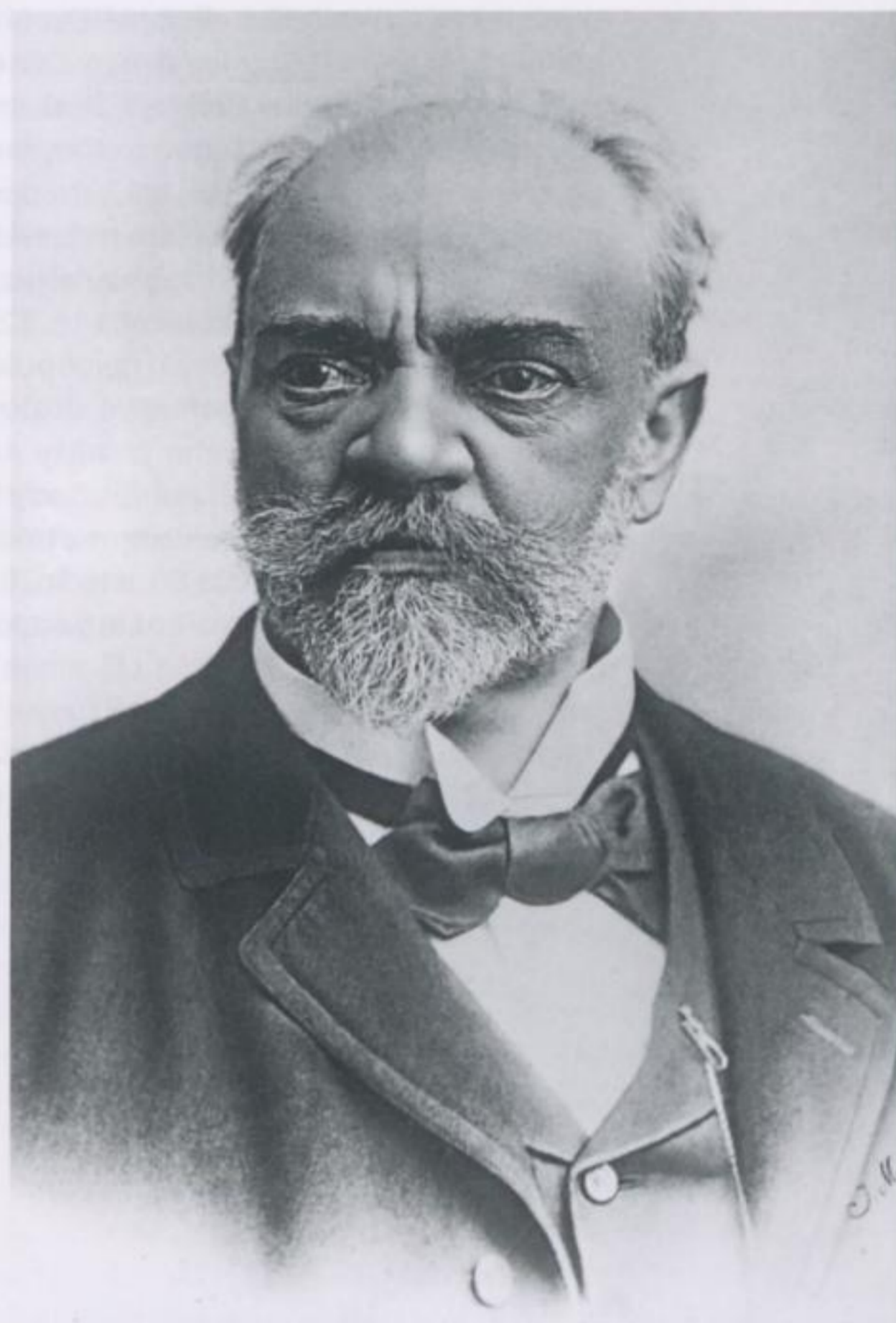
Jitka Slavíková

Svou první zralou a dodnes provozovanou skladbu – předehru k Shakespearovu *Snu noci svatojánské* – napsal **Felix Mendelssohn-Bartholdy** již ve svých 17 letech. Jeho tvorba pak zasáhla do všech oblastí, je autorem řady orchestrálních a komorních děl, oratorií a kantát. K nejhranějším skladbám patří *Koncert pro housle a orchestr e moll, op. 64*. První plány k jeho zkomponování pocházejí již z roku 1838, vznikl však postupně až v letech 1841–1844 na podnět slavného houslisty Ferdinanda Davida, kterému je také věnován. Dílo uchvátí lyrickou melodičností, technickou virtuozitou a klasicistní uměřeností výrazu. Mendelssohn se v něm jeví jako osobnost, spojující rozdílné prvky do jednotně působícího celku. Třívětá forma je typická pro dobu klasicismu, svým obsahem jde však o dílo svrchovaně romantické, ve kterém hudba plyne bez přerušení; před závěr 1. věty je umístěna virtuózní kadence a druhá věta zaujme snivou kantilénou. Po skladbách Nicolò Paganiniho je *Koncert e moll* bezesporu první velkou romantickou koncertantní skladbou pro housle a orchestr a jako takový patří spolu s díly Čajkovského, Brahmsa a Dvořáka do základního repertoáru houslistů na celém světě.

Aleš Březina, 1997

Antonín Dvořák (1841–1904) strávil tři roky v USA (1892–95) jako ředitel Americké národní konzervatoře hudby v New Yorku. „Nový svět“ mu přinesl netušené možnosti, inspirační, společenské a částečně i finanční (i když ne v té míře, jak mu zaručovala smlouva s konzervatoří). Během oněch tří let napsal řadu skvělých děl, v čele se *Symfonií č. 9 e moll, op. 95*, příznačně nazvanou „Z Nového světa“, a *Koncert pro violoncello a orchestr h moll, op. 104*. Během oněch tří let zažíval Dvořák úžasný pocit uctívaného umělce, jehož hned po příjezdu vítaly davy lidí a jehož čekaly oslavné články v novinách. Jeho skladby byly ať již pod jeho taktovkou či v provedení jiných umělců uváděny v New Yorku, Bostonu, Chicagu ad. Štasten ale Dvořák nebyl a na Ameriku si nikdy nezvykl. Při tak dlouhém odloučení od vlasti, byť se do ní na letní prázdniny 1894 nakrátko vrátil a byť měl u sebe členy své rodiny a v USA našel několik věrných přátel, trpěl stále více steskem po domově. Když se k tomu přidaly finanční problémy zakladatelky konzervatoře, paní Jeannette Thurber, která mu zůstala dlužna část jeho platu, rozhodl se přes její veškeré naléhání neprodloužit svou smlouvu s konzervatoří. I když byl pro Ameriku typickým příkladem „chudého chlapce“, který se od řeznického řemesla vyšvihl k nejpřednějším světovým skladatelům, „weltmanem“ se nikdy nestal. Zůstal srdcem prostý Čech, milující svou vlast, rodinu, svou letní usedlost na Vysoké u Příbrami.

Devátá symfonie je odrazem všech těchto pocitů. Jakási fanfára Nového světa, motiv Ameriky (či naděje?) je obsažena v první větě Adagio v hlavním tématu lesních rohů, viol a violoncell. Při kompozici slavného Larga prý na Dvořáka zapůsobila četba Longfellowova eposu o Hiawathovi, konkrétně scéna lesního pohřbu. Je to ovšem především nekonečný stesk... V poslední větě Allegro con fuoco je vedlejší téma jakousi reminiscencí na český lidový tón. Amerika – Čechy, obojí se zde prolínají v geniální hudební výpovědi. Nové dílo vzbudilo nadšení, ale i výtky. Ty byly zaměřené na přílišnou závislost na černošských a indián-

ských lidových melodiích. Ostatně Dvořák sám se na toto téma několikrát v tisku vyjádřil: budoucnost americké hudby se nemá odvíjet od vzorů evropské hudby, ale má vycházet ze zdrojů americké hudby. Prohlásil, že ve své *Deváté* použil „Negro themes“ neboli černošské spirituály. To potom vyústilo ve zmiňovanou kritiku, proti níž se nakonec Dvořák sám ohradil v *New York Herald* 15. 12. 1893: „Neupotřebil jsem jediné z oněch melodií. Napsal jsem prostě svérázná témata, vtělil do nich zvláštnosti indiánské hudby a zpracoval tato témata s prostředky moderního rytmu, harmonie, kontrapunktu a orchestrálních barev...“

Světová premiéra se uskutečnila 16. 12. 1893 v newyorské Carnegie Hall pod taktovkou Antona Seidla a je Dvořákovým nejoblíbenějším a nejhranějším dílem až do dnešní doby. Largo se v mnoha úpravách stalo doslova hitem. Populární je jeho verze „Goin' Home“ v úpravě slavného jazzového pianisty Arta Tatuma (1909–1956), bylo využito v mnoha filmech a rovněž hráno při pohřbu Lady Diany Spencer. Pro Británii je ale asi nejslavnější jeho použití pro televizní reklamu na tmavý chléb jedné z nejvýznamnějších britských pekařských firem Hovis v 70. a 80. letech 20. století. Dvořák, syn řezníka a hostinského, by se možná takovým osudem svého Larga upřímně bavil.

Jitka Slavíková, 2004

The first number of tonight's programme will carry us to Scotland's harsh landscape covered in a veil of mist, with its cragged cliffs towering above an ever turbulent sea, with rock-studded plains, a land peopled by sombre-faced folk, land whose history came to life in the novels of Sir Walter Scott, and whose legends resound in the verse of James Macpherson. The *Hebrides Overture, or Fingal's Cave* is, like the *Symphony No. 3 in A minor "Scottish," Op. 55*, inspired by the visit of **Felix Mendelssohn-Bartholdy** (1809–1847) to Scotland. Mendelssohn then travelled to the Hebrides, and to the Isle of Staffa with its imposing sea cave known as Fingal's Cave, after the hero of the epic poem by James Macpherson, the self-styled "discoverer and translator" of the epic purportedly written by the third-century Gaelic bard Ossian. Though the authenticity of his find was immediately contested, the cave itself did become a tourist attraction, as well as a place favoured by numerous men of letters, including Jules Verne, John Keats, Sir Walter Scott, August Strindberg, and others. The sounds of sea-waves in the cave captivated Mendelssohn, so much so that he instantly sketched the introductory idea for his overture, and promptly sent the

notes to his sister, Fanny, to see "how deeply impressed I have been by the Hebrides..." He finished the composition on December 16, 1830. Its first version was entitled *Die einsame Insale (The Lonely Island)*, which he changed after a revision in 1832, to *Die Hebriden*, with the subtitle, *Fingal's Cave*. In its music's suggestive portrayal of the bleak scenery of the northern isles, Mendelssohn puts to ample use his inexhaustible treasure-chest of imagination in conjuring up onomatopoeic effects evoking the hum of sea-waves or the whizz of wind. The work's premiere took place in London, on May 14, 1832, with the composer conducting.

Jitka Slavíková

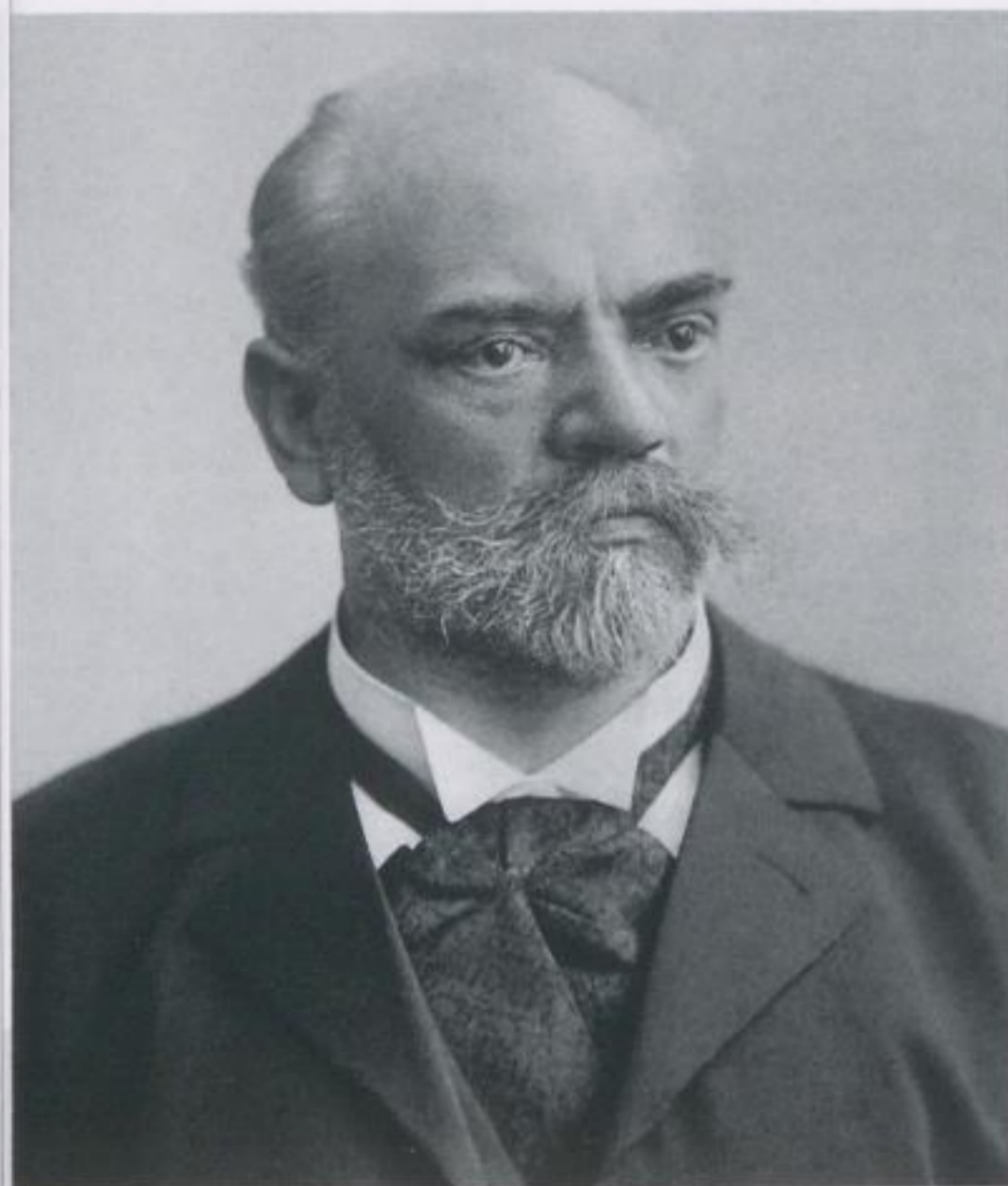
English translation by Ivan Vomáčka

Felix Mendelssohn-Bartholdy wrote his first mature work, the overture to Shakespeare's *Midsummer Night's Dream* which is still often performed today, when he was aged seventeen. He went on to compose works in all genres – for orchestra and chamber ensembles, oratorios and cantatas. Without doubt one of the most played Mendelssohn's works is the *Concerto for Violin and Orchestra in E minor, Op. 64*. The first sketches date from 1838, but the work did not take shape until the years 1841 to 1844 at the instance of the celebrated violinist Ferdinand David, to whom it is dedicated. The concerto is enchantingly melodious, classical in temperance of expression, and demands technical virtuosity. Mendelssohn combines disparate elements in a work that appears organically unified. The three-movements form is typical for classicism, but in content the work epitomizes the age of Romanticism with the music surging unceasingly and with a cadenza to round off the first movement and a dreamy cantilena in the second. After Nicolò Paganini's works, the *Concerto in E minor* is unquestionably the first great Romantic violin concerto and occupies a central place in the world violin repertoire along with the concerti of Tchaikovsky, Brahms and Dvořák.

Aleš Březina, 1997

English translation by Giles Shephard, 1997

Antonín Dvořák (1841–1904) spent three years (1892–1895) in the USA as the director of The American National Conservatoire of Music, in New York. This "new world" brought him untold opportunities, inspirational, social and financial. During these three years he wrote a series of superb works, at the helm the *Symphony No. 9, Op. 95*, typically called *From the New World*, and *Concerto for Cello and Orchestra in B minor, Op. 104*. He took great pleasure in the wonderful sensation of being a reverend artist who was greeted on arrival by crowds of admirers and eulogies in the press. His works were performed to great acclaim in major cities – New York, Boston, Chicago etc. However, Dvořák was not happy and he never got used to America. Being away from his native country for so long, even though he returned for a short while for the summer holidays in 1894 and had his family around him, he felt increasingly homesick. When financial problems also began to arise with the Conservatoire's founder, Mrs Jeannette Thurber, who still owed him some of his pay, he decided not to renew his contract with the institution, despite her insistence that he stay. While, for America, he was a typical example of a "poor boy" who had started out in the butcher's trade and had been propelled to the top, becoming a leading world composer, he never became a "weltman". At heart he remained a simple Czech who loved his country more than all the glory the world could offer.

Symphony No. 9 is a reflection of all these feelings. What might be described as a fanfare for the new world, the motif of America (or hope?), is contained in the first movement *Adagio*. *Allegro molto*, with the main theme in the French horn, viola and cellos. Although Dvořák did not leave behind any programme description of the symphony, in his own words, he was profoundly influenced by reading the epic of *Hiawatha* by Henry Wadsworth Longfellow (1807–1882). Inspiration from this epic is again felt in the famous *Largo* (a wonderful melody in the cor anglais – the scene depicting the forest burial of Minehaha), and in the following *Scherzo* (an Indian dance celebration in the forest). The *Scherzo* also contains a typical Czech folk dance, memories of the composer's time spent in his summer cottage in Vysoká near Příbram. Similarly, the secondary theme in the last movement *Allegro con fuoco* is a reminiscence of a Czech folk melody. America – Bohemia, both are interwoven here in an inspired musical testimony.

The new work excited both fervour and reproach, the latter focusing on an apparent dependence on Negro and Indian melodies. Dvořák did, in fact, speak on the subject several times in the press: the future of American music should not develop from European models; it should originate in the sources of American folk music. He declared that he had used "Negro themes" or Negro spirituals in his *Ninth*. This subsequently triggered the above-mentioned criticism, to which Dvořák felt compelled to respond, which he did in the *New York Herald* on 15 December: "I have not actually used any of the melodies. I have simply written original themes embodying the peculiarities of Indian music, and using harmonic counterpoint, and orchestral colour".

The world premiere of the work was held on 16 December 1893 in New York's Carnegie Hall, conducted by Anton Seidl; today the symphony is Dvořák's most frequently performed work. The *Largo*, in all its various

arrangements, became a true hit. The version "*Goin' Home*" is equally popular, arranged by famous jazz pianist Art Tatum (1909–1956) and, before him, Dvořák's pupil William Arms Fischer wrote words for a choral arrangement with baritone solo. The music has been used in many films and was also played at the funeral of Diana, Princess of Wales. Britons probably know it best from a television advertisement for Hovis bread made in 1970s and 1980s. Dvořák, the son of a butcher and publican, would have been hugely entertained had he predicted the destiny of the *Largo*.

Jitka Slavíková, 2004

English translation by Karolina Vočadlo Hughes, 2004

Váš životní styl
časopis

HARMONIE

klasická hudba, jazz a world music

Kontakt a předplatné: nakladatelství Muzikus, Novákových 8, 180 00 Praha 8,
e-mail: alena@muzikus.cz, tel.: 266 311 701, 266 311 703, fax: 284 820 127

on-line na <http://www.muzikus.cz>

Orchestrální
řada
*Orchestral
Series*

Foto: Anja Frers / DG

ANNE-SOPHIE MUTTER

Už tři desítky let je Anne-Sophie Mutter jednou z nejvýznamnějších houslových virtuosek současnosti. Narodila se v Rheinfeldenu ve spolkové zemi Bádensko-Württembersko, mezinárodní uměleckou dráhu nastoupila na Lucernském festivalu v roce 1976. O rok později se představila jako sólistka pod taktovkou Herberta von Karajana ve Svatodušní části Salcburského festivalu. Od té doby Anne-Sophie Mutter vystupovala ve všech koncertních centrech Evropy, USA a Asie. Kromě tradičního repertoáru mistrovských děl svým posluchačům soustavně nabízí repertoárové novinky a skladby, jež lze označit za objevné, přičemž svou pozornost dělí rovnoměrně mezi tvorbu komorní a orchestrální. Své popularity využívá i k podpoře charitativních projektů, sama pak pečuje o tvůrčí růst mladých výjimečně nadaných hudebníků.

Koncertní kalendář Anne-Sophie Mutter na rok 2009 je složen se zvláštním zřetelem na hudební rozmanitost. Premiérově tak v Německu, Španělsku a USA uvede houslový koncert Sofie Gubaiduliny *In tempus praesens*. V Německu a Švýcarsku představí Anne-Sophie Mutter se Stuttgartským rozhlasovým symfonickým orchestrem premiérově *Koncert pro housle, kontrabas a orchestr* André Previna. Dále provede Mendelssohnův *Houslový koncert e moll* a další skladby v rámci evropského turné s norskou Filharmonií Oslo řízenou Jukka-Pekkou Sarastem, později pak představí tentýž repertoár v Kanadě s Orchestre Symphonique de Montréal pod taktovkou Rafaela Frühbecka de Burgos, v San Francisku se San Francisco Symphony Orchestra dirigovaným Michaellem Tilsonem Thomasem a v New Yorku s New York Philharmonic Orchestra řízeným Kurtem Masurem.

Na počest 200. výročí narození Felixe Mendelssohna-Bartholdyho chystá Anne-Sophie Mutter vlastní osobně zabarvený dramaturgický počín, v jehož rámci hodlá uvést kombinovaný výběr ze skladatelových symfonických a komorních děl – *Sonáty pro housle F dur, Klavírního tria d moll, op. 49 a Koncertu pro housle a orchestr e moll* – na nahrávce ve formátech CD a DVD. V komorních skladbách budou jejími partnery sir André Previn a Lynn Harrell, v *Koncertu pro housle* ji doprovodí lipský Gewandhausorchester pod taktovkou Kurta Masura. Stejná sestava vynikajících hudebníků uvede v newyorské Carnegie Hall i premiéru *Druhého tria* André Previna. Další premiéra díla André Previna bude v New Yorku následovat po oslavě 80. narozenin tohoto skladatele, dirigenta a klavíristy: Anne-Sophie Mutter s Jurijem Bašmetem (viola) a Orchestra of St Luke's řízeným André Previnem provedou jeho *Koncert pro housle, violu a orchestr*. Ve druhém pololetí roku 2009 si Anne-Sophie Mutter vezme studijní volno, po němž se na koncertní pódium vrátí až v lednu 2010.

Mezi poctami, jichž se Anne-Sophie Mutter dostalo za její početné nahrávky, nechybí Cena německé gramofonové kritiky, francouzská Grand Prix du Disque, několik cen Grammy a řada dalších ocenění. U příležitosti 250. výročí narození Wolfganga Amadea Mozarta nahrála Anne-Sophie Mutter u firmy Deutsche Grammophon úplný soubor jeho stěžejních skladeb pro housle, který vyšel na CD i DVD. Za svůj mozartovský projekt obdržela v roce 2006 ceny časopisů *Le Monde de la Musique* a *Record Geijutsu*.

S obzvláštním zaujetím se umělkyně věnuje interpretaci soudobých skladeb pro housle. Své partitury jí dedikovali Sebastian Currier, Henri Dutilleux, Sofia Gubaidulina, Witold Lutoslawski, Norbert Moret, Krzysztof Penderecki, sir André Previn či Wolfgang Rihm. V současné době chystá premiérová provedení dalších nových děl Curriera, Pendereckého a Rihma. V září 2008 vyšla na etiketě Deutsche Grammophon její nahrávka *Houslového koncertu In tempus praesens* Sofie Gubaiduliny s London Symphony Orchestra pod taktovkou Valerije

Gergieva a její snímek Bachových *Koncertů pro housle a orchestr a moll a E dur* se souborem Trondheim Soloists za řízení samotné Anne-Sophie Mutter.

V roce 2008 založila umělkyně „Nadaci Anne-Sophie Mutter.“ Jejím cílem je další prohlubování celosvětové podpory talentovaným mladým hudebníkům – úkol, který si Mutter zadala již v roce 1997, při zakládání Nadace kruhu přátel Anne-Sophie Mutter. Anne-Sophie Mutter rovněž projevuje aktivní zájem o současné problémy týkající se zdravotní péče a sociální oblasti. Na tyto účely přispívá formou charitativních koncertů. V roce 2009 tak bude například účinkovat na podporu varšavského Beethovenova festivalu a své nadace.

V roce 2008 byla Anne-Sophie Mutter udělena Mezinárodní hudební cena Ernsta von Siemense a lipská Mendelssohnova cena. Je nositelkou Záslužného řádu Spolkové republiky Německo první třídy, Bavorského záslužného řádu, Velkého rakouského záslužného řádu, francouzského Řádu umění a literatury a mnoha dalších ocenění.

Na Pražském jaru vystupovala Anne-Sophie Mutter v roce 1981, kdy s FOK pod taktovkou Michela Tabachnika provedla Mozartův *Houslový koncert č. 5 A dur, KV 219*, a v roce 1997, kdy s London Symphony Orchestra a sirem Colinem Davisem přednesla *Beethovenův Houslový koncert D dur, op. 61*.

Anne-Sophie Mutter

For three decades Anne-Sophie Mutter has been one of the greatest violin virtuosos of our time. Born in Rheinfelden in the state of Baden, the violinist launched her international career at the Lucerne Festival in 1976. A year later she performed as a soloist at the Salzburg Whitsun Concerts under the direction of Herbert von Karajan. Since then Anne-Sophie Mutter has performed in all the major music centers of Europe, the USA and Asia. In addition to performing major traditional works she has continually treated her audiences to a new and innovative repertoire, with chamber music and orchestral works presented on equal terms. She also uses her popularity for charity projects and supports the development of young, exceptionally talented musicians.

Anne-Sophie Mutter's concert calendar for 2009 focuses on various musical aspects: she will be performing Sofia Gubaidulina's *In tempus praesens* for the first time in Germany, Spain and the USA. Anne-Sophie Mutter will premiere André Previn's *Concerto for Violin, Double Bass and Orchestra* in Germany and Switzerland together with the Stuttgart Radio Symphony Orchestra. She will also perform Mendelssohn's *Violin Concerto* and other works on a European tour together with the Oslo Philharmonic under the direction of Jukka-Pekka Saraste, in Canada with the Orchestre Symphonique de Montréal under Rafael Frühbeck de Burgos, in San Francisco with the San Francisco Symphony Orchestra led by Michael Tilson Thomas, and in New York with the New York Philharmonic Orchestra directed by Kurt Masur.

To mark the bicentenary of Mendelssohn's birth, Anne-Sophie Mutter is honouring the composer with a very personal tribute combining symphonic music and chamber works on CD and DVD: the *Violin Sonata in F major*, the *Piano Trio in D minor, Op. 49* and the *Violin Concerto in E minor*. Anne-Sophie Mutter will be accompanied there by Sir André Previn and Lynn Harrell in performing the chamber works, and by the Gewandhausorchester Leipzig under the direction of Kurt Masur in her performance of the *Violin Concerto*. These outstanding musicians will also premiere André Previn's *Second Trio* in Carnegie Hall. Yet another premiere of a work by Sir André Previn will follow the celebration of the 80th birthday of the composer, director and pianist in New York: his *Concerto for Violin, Viola and Orchestra* will

be performed by Anne-Sophie Mutter together with Yuri Bashmet (viola) and the Orchestra of St. Luke's under the direction of André Previn himself. Anne-Sophie Mutter will be taking a „sabbatical“ during the second half of 2009 and will not return to the world concert stage until January 2010.

The honours afforded Anne-Sophie Mutter for her many recordings include the German Record Critics Prize, the Grand Prix du Disque, several Grammys, and others. On the occasion of 250 years from the birth of Wolfgang Amadeus Mozart, Anne-Sophie Mutter recorded all of Mozart's major compositions for violin on the Deutsche Grammophon label (available on both CD and DVD). This Mozart project earned her the „Le Monde de la Musique“ and „Record Geijutsu“ awards, both for the year 2006.

The artist takes special pride in performing contemporary compositions for violin. Sebastian Currier, Henri Dutilleux, Sofia Gubaidulina, Witold Lutoslawski, Norbert Moret, Krzysztof Penderecki, Sir André Previn and Wolfgang Rihm have all dedicated works to her. Further premieres of chamber orchestral works by Currier, Penderecki and Rihm are currently being planned. Anne-Sophie Mutter's recording of Sofia Gubaidulina's *Violin Concerto In tempus praesens*, with the London Symphony Orchestra under the direction of Valery Gergiev, as well as her recording of Bach's *Violin Concertos in A minor and E major*, performed with the Trondheim Soloists under the direction of the violinist herself, were released in September 2008 on the Deutsche Grammophon label.

In 2008 the artist established the „Anne-Sophie Mutter Foundation.“ The objective of the foundation is to further increase worldwide support for promising young musicians – a task which the violinist first embraced in 1997, when she founded the „The Anne-Sophie Mutter Circle of Friends Foundation.“ Anne-Sophie Mutter also takes a special interest in the medical and social problems of our time. She regularly lends her support to these causes through charitable concerts. For example, in 2009 she will be performing for the benefit of the Warsaw Beethoven Festival and her foundation.

In 2008 Anne-Sophie Mutter received the International Ernst von Siemens Music Prize, and the Leipzig Mendelssohn Prize. She is the holder of the Order of Merit of the Federal Republic of Germany, 1st Class, the Bavarian Order of Merit, the Great Austrian Order of Merit for Service to the Republic of Austria, the Ordre des Arts et des Lettres, and many other awards.

Anne-Sophie Mutter previously appeared at the Prague Spring Festival in 1981, when she was backed by the Prague Symphony Orchestra under Michel Tabachnik's baton in an account of Mozart's *Violin Concerto No. 5 in A major, KV 219*, and then again in 1997, performing Beethoven's *Violin Concerto in D major, Op. 61*, with the London Symphony Orchestra conducted by Sir Colin Davis.

Foto: Anja Frers / DG

KURT MASUR

Kurt Masur se u světových orchestrů i publika těší vynikající pověsti jako dirigent i humanistická osobnost. V září 2002 se stal hudebním ředitelem pařížského Orchestre National de France. Od zahájení sezony 2008/2009 mu patří titul čestného doživotního hudebního ředitele tohoto orchestru. V letech 2000–2007 byl šéfdirigentem London Philharmonic Orchestra. V období 1991–2002 zastával funkci hudebního ředitele New York Philharmonic Orchestra, kde byl na závěr svého jedenáctiletého působení jako první z dosavadních hudebních ředitelů v historii Newyorské filharmonie jmenován emeritním hudebním ředitelem. V rámci Newyorské filharmonie rovněž vznikl „Fond Kurta Masura pro potřeby orchestru“, z jehož prostředků se bude nadále na jeho počest pravidelně financovat pořádání týdne dirigentských debutů s Newyorskou filharmonií. Od roku 1970 do roku 1996 působil Kurt Masur jako šéfdirigent lipského Gewandhausorchestru. Bezprostředně po odchodu z této funkce ho Gewandhausorchester jmenoval svým vůbec prvním dirigentem – laureátem. Od roku 1992 je i doživotním čestným hostujícím dirigentem Izraelské filharmonie.

V rámci početných pohostinských vystoupení s předními světovými orchestry se Kurt Masur v roce 1974 poprvé představil v USA, kde debutoval s Cleveland Orchestra. V tomtéž roce pak uspořádal i první americké turné Gewandhausorchestru. S New York Philharmonic Orchestra debutoval v roce 1981. Kurt Masur se do USA vrací pravidelně každou sezonu k dirigentským úkolům s předními místními tělesy včetně New York Philharmonic

Orchestra, Boston Symphony Orchestra, Cleveland Orchestra, Philadelphia Orchestra, Chicago Symphony Orchestra či National Symphony Orchestra ve Washingtonu. V Evropě spolupracuje Kurt Masur s Gewandhausorchesterem, Drážďanskou filharmonií, amsterodamským Concertgebouw Orchestra, Berlínskými filharmonií, římským Orchestrem Accademia di Santa Cecilia a orchestry operních domů La Scala v Miláně a La Fenice v Benátkách, s London Philharmonic Orchestra a celou řadou dalších těles.

V obsáhlé diskografii Kurta Masura je přes třicet snímků s New York Philharmonic Orchestra pro firmu Teldec Classics International; dvě z nich získaly cenu časopisu Stereo za „nahrávku roku“ (Šostakovičova *Symfonie č. 13*, „*Babij Jar*“ a Mahlerova *Devátá symfonie*). Na etiketě Deutsche Grammophon vyšla nahrávka New York Philharmonic pod jeho taktovkou s Anne-Sophií Mutter s programem Brahmsových a Schumannových skladeb, která byla nominována na cenu Grammy, a v tomtéž obsazení i nahrávka *Houslového koncertu* a dvou romancí Ludwiga van Beethovena. Přes sto dalších snímků natočil Kurt Masur s četnými dalšími orchestry, mezi nimiž nechybí kompletní řady symfonických děl Beethovenových, Brahmsových, Brucknerových, Mendelssohnových, Schumannových a Čajkovského. S London Philharmonic Orchestra založil vlastní gramofonovou etiku, na níž vzápětí vyšly jejich snímky s Šostakovičovými *Symfoniemi č. 1 a č. 5* a *Válečné rekviem* Benjamina Brittena.

Kurt Masur se narodil roku 1927 ve slezském Briegu (dnes Brzeg). Klavír, skladbu a dirigování vystudoval na lipské Hochschule für Musik. Jeho první významnější funkcí se v roce 1955 stalo jmenování dirigentem Drážďanské filharmonie. V letech 1960–1964 byl hudebním ředitelem v berlínské Komische Oper, kde spolupracoval s předním režisérem Walterem Felsensteinem. V roce 1967 byl ustanoven šéfdirigentem Drážďanské filharmonie a na tomto postu vytrval do roku 1972. V období 1970–1996 řídil jako šéfdirigent lipského Gewandhausorchesteru bezmála tisícovku koncertů, k nimž je třeba připočít ještě přes 900 dalších při zájezdech tělesa.

Kurt Masur, který je od roku 1975 profesorem na lipské Hochschule für Musik, se stal držitelem řady poct a vyznamenání: mj. mu byl v roce 1995 udělen kříž Řádu za zásluhy Spolkové republiky Německo, v roce 1997 obdržel od francouzské vlády Řád Čestné legie a od města New Yorku čestný titul kulturního ambasadora New Yorku. V dubnu 1999 mu Polská republika udělila důstojnickou třídu Záslužného řádu Polska a v březnu 2002 propůjčil prezident Spolkové republiky Německo Johannes Rau Kurtu Masurovi Velký kříž za zásluhy. V září 2007 mu německý prezident Horst Köhler udělil Velký kříž za zásluhy s hvězdou a šerpou. V září 2008 se Kurt Masur stal v Bonnu držitelem Furtwänglerovy ceny. Kurt Masur je čestným občanem svého rodného města Brzegu. V roce 2008 oslavil šedesát let své umělecké dráhy profesionálního dirigenta.

Na Pražském jaru poprvé hostoval 23. 5. 1960, kdy řídil Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK. Od té doby zde dirigoval Slovenskou filharmonií (1963), Gewandhausorchester Leipzig (1970, 1977, 1981, 1991), opět FOK v roce 1979 a naposledy v roce 2003 Orchestre National de France.

Kurt Masur

Kurt Masur is well known to orchestras and audiences alike as both a distinguished conductor and humanist. In September 2002, Mr. Masur became Music Director of the Orchestre National de France in Paris. Effective with the beginning of the 2008/2009 season he assumes the title of Honorary Music Director for Life of this orchestra. From

Foto: Christophe Abramowitz

2000–2007 he was Principal Conductor of the London Philharmonic. From 1991–2002 he was Music Director of the New York Philharmonic; following his eleven year tenure he was named Music Director Emeritus, becoming the first New York Philharmonic music director to receive that title. The New York Philharmonic established the “Kurt Masur Fund for the Orchestra”, which will endow conductor debut week at the Philharmonic in perpetuity in his honor. From 1970 until 1996, Maestro Masur served as *Gewandhaus Kapellmeister* of the Leipzig Gewandhaus Orchestra, a position of profound historic importance. Upon his retirement from that post in 1996, the Gewandhaus named him its first-ever Conductor Laureate. Since 1992 he has held the lifetime title of Honorary Guest Conductor of the Israel Philharmonic Orchestra.

A frequent guest with the world’s leading orchestras, Kurt Masur made his United States debut in 1974 with the Cleveland Orchestra; also that year he took the Gewandhaus Orchestra on its first American tour. He made his New York Philharmonic debut in 1981. Maestro Masur returns every season to the United States to conduct the major American orchestras such as the New York Philharmonic, the Boston Symphony Orchestra, the Cleveland Orchestra, the Philadelphia Orchestra, the Chicago Symphony and the National Symphony Orchestra in Washington D.C. In Europe, Maestro Masur works with such orchestras as the Gewandhaus Orchestra, the Dresden Philharmonic, the Concertgebouw Orchestra, the Berlin Philharmonic, the Orchestra of the Santa Cecilia in Rome, the Orchestras of Teatro La Scala and La Fenice, the London Philharmonic and many others.

Maestro Masur has made more than thirty recordings with the New York Philharmonic for Teldec Classics International, two of those winning “Record of the Year” awards from Stereo review (Shostakovich’s *Symphony No. 13*, *Babi Yar*, and Mahler’s *Ninth Symphony*).

For Deutsche Grammophon, he, the New York Philharmonic, and Anne-Sophie Mutter recorded a Grammy nominated album of Brahms and Schumann and Beethoven’s *Violin Concerto* and two romances. He has made well over 100 other recordings with numerous orchestras, including the complete symphonies of Beethoven, Brahms, Bruckner, Mendelssohn, Schumann, and Tchaikovsky. With the London Philharmonic he created their own record label and released recordings of Shostakovich *Symphonies No. 1 and 5* and the *War Requiem* by Benjamin Britten.

Born in Brieg, Silesia, in 1927, Mr. Masur studied piano, composition, and conducting at the Music College of Leipzig. He accepted his first major orchestral appointment in 1955, as Conductor of the Dresden Philharmonic. From 1960 to 1964 he was Senior Director of Music at Berlin's Komische Oper, collaborating with influential director Walter Felsenstein. In 1967 he was appointed the Dresden Philharmonic's Chief Conductor, a post he held until 1972. In his capacity as the Leipzig Gewandhaus Kapellmeister, he led nearly a thousand performances between 1970 and 1996 and more than 900 concerts on tour.

A professor at the Leipzig Academy of Music since 1975, he has received numerous honors: among other, in 1995, he received the Cross of the Order of Merits of the Federal Republic of Germany; in 1997 he received the titles of Commander of the Legion of Honor from the French government and New York City Cultural Ambassador from the City of New York; in April 1999 he received the Commander Cross of Merit of the Polish Republic and in March 2002, the President of the Federal Republic of Germany, Mr. Johannes Rau, bestowed upon Mr. Masur the Cross with Star of the Order of Merits of the Federal Republic of Germany and in September 2007, the President of Germany, Horst Köhler, bestowed upon him the Great Cross of the Legion of Honor with Star and Ribbon. In September 2008 Maestro Masur received the Furtwängler Prize in Bonn, Germany. Maestro Masur is also an Honorary Citizen of his hometown Brieg. In 2008, Maestro Masur celebrated 60 years of career as a professional conductor.

Kurt Masur's first appearance at the Prague Spring took place on May 23, 1960, when he conducted the Prague Symphony Orchestra. This was followed by further visits, at the helm of the Slovak Philharmonic Orchestra (1963), the Gewandhausorchester Leipzig (1970, 1977, 1981, 1991), again the Prague Symphony Orchestra (1979), and most recently, in 2003, the Orchestre National de France.

DRESDNER PHILHARMONIE

V roce 2005 uplynulo 135 let od založení Drážďanské filharmonie. Za více než století svého působení spolupracovalo toto těleso s vynikajícími šéfdirigenty a s nespočty světově známými sólisty a hostujícími dirigenty. Orchester vznikl v roce 1870 a svůj první koncert provedl 29. listopadu téhož roku v drážďanském sále zvaném Gewerbehausaal, pod názvem Gewerbehausorchester. Svůj dnešní název přijal orchestr v roce 1915. V letech následujících po skončení druhé světové války se Drážďanská filharmonie po období působení v různých provizoriích usídlila od roku 1969 natrvalo v Paláci kultury ve středu města.

Od svého vzniku spolupracovala Drážďanská filharmonie s nejpřednějšími dirigenty. Celosvětového věhlasu dosáhl orchestr ve 30. letech 20. století, a to do značné míry zásluhou vedení Paula von Kempena. Tato pověst pak lákala ke spolupráci s filharmonií tehdejší slavné dirigenty včetně Arthura Nikische, Hermanna Abendrotha, Hanse Knappertsbusche, Fritze Busche, Ericha Kleibera či Josepha Keilbertha. Heinz Bongartz se za svého působení ve funkci šéfdirigenta zásadním způsobem zasloužil o obrození orchestru v letech po druhé světové válce. Kromě dalších dirigentů působil v Drážďanské filharmonii jako šéfdirigent i Kurt Masur.

Umělecká úroveň orchestru neustále rostla vzdor omezujícím dobovým faktorům i v letech existence NDR, přičemž výsledná vynikající kvalita tělesu umožňovala podnikání početných koncertních turné po celém světě. Finanční situace plynoucí z nedostatku volně směnitelných prostředků ovšem umělecké výměně na mezinárodní úrovni bránila. Po sjednocení Německa v roce 1990 vznikly zcela nové příležitosti ke skutečnému naplnění

potenciálu Drážďanské filharmonie a k dalšímu systematickému rozvíjení silných stránek orchestru. V roce 1992 se stal ředitelem Drážďanské filharmonie Dr. Olivier von Winterstein. Postavení, které bylo do té doby spojováno především s ekonomickými stránkami řízení, tak poprvé zaujal impresárió s uměleckými ambicemi. Na koncertní sezonu 1994/95 dokázal von Winterstein angažovat jako šéfdirigenta filharmonie mezinárodně uznávaného Michela Plassona, a dal tak impulz ke spolupráci, jež posléze vedla k výraznému zaměření koncertního repertoáru tělesa na stěžejní francouzské skladatele. V roce 2001 převzal Plassonův post neméně věhlasný dirigent Marek Janowski.

Na sezonu 2003/04 byl jmenován hlavním hostujícím dirigentem Rafael Frühbeck de Burgos, jenž se o rok později stal šéfdirigentem orchestru. Jeho zkušenosti s řízením nejvyšších světových těles vyústily za přispění jeho osobního charizmatu v mimořádně úspěšnou spolupráci s orchestrem, a to při koncertních vystoupeních v Drážďanech i na uměleckých turné, ale také ve studiích mezinárodních gramofonových společností. Rafael Frühbeck de Burgos prezentuje dlouhodobě pěstované umělecké mistrovství drážďanského orchestru především uváděním špičkových děl německého symfonického repertoáru, kde dává vyniknout pověstnému „saskému zvuku“ tělesa, který položil základ jeho vynikající mezinárodní pověsti. V počátcích jeho působení s orchestrem nahrála Drážďanská filharmonie vysoce hodnocené verze děl Richarda Strausse – *Dona Juana*, *Tilla Eulenspiegel* a *Dona Quijota*. Po těchto snímcích následovala nahrávka Strausovy *Alpské symfonie* a *Suity z Růžového kavalíra*, která se u kritiky rovněž setkala s nadšeným ohlasem. Edici pod vlastní etiketou „Dresdner Philharmonie“ doplňují další nahrávky, mezi nimiž nechybí skladby Wagnerovy, Brucknerovy či Brahmsovy, nebo album nazvané „Encore!“ se slavnými orchestrálními přídávky.

Dresdner Philharmonie

In 2005 the Dresden Philharmonic marked the 135th anniversary of its founding. In a period spanning more than a century, the ensemble has worked with outstanding principal conductors and countless internationally respected soloists and guest conductors. The orchestra was founded in 1870 and gave its first concert in the *Gewerbehause* on 29 November 1870, under the name *Gewerbehauseorchester*. The orchestra acquired its current name in 1915. After performing in various temporary quarters in the years following World War II, the Dresden Philharmonic made its permanent home in the city's downtown Cultural Palace (*Kulturpalast*) starting in 1969.

The Dresden Philharmonic has worked with the most eminent conductors. The orchestra gained worldwide fame in the 1930s, with much credit going to the leadership of Paul van Kempen. This in turn attracted the great conductors of the time to appear in concert with Philharmonic, including Arthur Nikisch, Hermann Abendroth, Hans Knappertsbusch, Fritz Busch, Erich Kleiber and Joseph Keilberth. The work of Heinz Bongartz as Principal Conductor was essential in rebuilding the orchestra in the years following World War II. Among other conductors, Kurt Masur served as Principal Conductor of the Dresden Philharmonic.

The artistic level of the orchestra had continued to improve despite the limiting circumstances of the GDR years – artistic excellence which allowed the orchestra to undertake many concert tours throughout the world. However, financial circumstances – the lack of a freely convertible currency – prevented artistic exchange at the international level. After German reunification in 1990 entirely new opportunities presented themselves for truly cultivating the Dresden Philharmonic's potential and systematically building

on the orchestra's strengths. In 1992 Dr. Olivier von Winterstein became Director of the Dresdner Philharmonie. A post which previously had entailed largely economic duties was thus for the first time filled by an artistically ambitious impresario. For the 1994/95 concert season von Winterstein was able to engage internationally acclaimed Principal Conductor Michel Plasson to lead the Philharmonic, a collaboration which resulted in a strong focus on key French composers on the orchestra's concerts programs. In 2001 an equally renowned conductor, Marek Janowski, became Plasson's successor.

For the 2003/04 season Rafael Frühbeck de Burgos was named Principal Guest Conductor and a year later became Principal Conductor. His experience conducting the best orchestras in the world and his personal charisma led to a highly successful partnership with the orchestra, both concerts performed in Dresden, on tour and in the international music recording industry. Rafael Frühbeck de Burgos primarily presents the long-cultivated artistry of his Dresden orchestra with outstanding German symphonic repertoire which brings out the legendary "Saxon sound" upon which the orchestra's excellent international reputation was founded. At the beginning of his tenure with the orchestra, the orchestra recorded highly acclaimed versions of Richard Strauss's *Don Juan*, *Till Eulenspiegel* and *Don Quixote*. These productions were followed by a recording of Strauss's *Alpensinfonie (An Alpine Symphony)* and the *Rosenkavalier Suite*, which also met with highest praise from record critics. Further recordings such as works by Wagner, Bruckner and Brahms as well as the orchestra's "Encore!" release featuring famous orchestral encores round off the "Dresdner Philharmonie" edition.

Dresdner Philharmonie

Rafael Frühbeck de Burgos – šéfdirigent a umělecký ředitel *chief conductor and artistic director*

Prof. Kurt Masur – čestný dirigent *honorary conductor*

sezona 2008/2009 season

I. HOUSLE 1st VIOLIN

Ralf-Carsten Brömsel (KV)
Heike Janicke (KM)
Prof. Wolfgang Hentrich (KM)
Dalia Schmalenberg
Eva Dollfuß
Jürgen Nollau (KV)
Volker Karp (KV)
Prof. Roland Eitrich (KV)
Heide Schwarzbach (KV)
Christoph Lindemann (KM)
Marcus Gottwald (KM)
Ute Kelemen (KM)
Antje Bräuning (KM)
Johannes Groth (KM)
Alexander Teichmann (KM)
Annegret Teichmann
Juliane Kettschau
Maria Geißler
Freia Schubert

II. HOUSLE 2nd VIOLIN

Heiko Seifert (KV)
Cordula Eitrich
Günther Naumann (KV)
Erik Kornek (KV)
Reinhard Lohmann (KV)
Viola Marzin (KV)
Steffen Gaitzsch (KV)
Dr. phil. Matthias Bettin (KM)
Andreas Hoene (KM)
Andrea Dittrich (KM)
Constanze Sandmann (KM)
Jörn Hettfleisch
Dorit Schwarz
Susanne Herberg
Christiane Liskowsky

VIOLA

Christina Biwank (KM)
Hanno Felthaus (KM)
Beate Müller (KM)
Steffen Seifert (KV)
Gernot Zeller (KV)
Holger Naumann (KV)
Steffen Neumann (KM)
Heiko Mürbe (KM)
Hans-Burkart Henschke (KM)
Andreas Kuhlmann (KM)
Joanna Szumiel
Susanne Neuhaus
Wenbo Xu

VIOLONCELLO

Matthias Bräutigam (KV)
Ulf Prella (KV)
Victor Meister
Petra Willmann (KM)
Thomas Bäs (KV)
Rainer Promnitz (KM) |
Karl-Bernhard von Stumpff (KM)
Clemens Krieger (KM) |
Daniel Thiele (KM) |
Alexander Will
Bruno Borralhinho
Dorothea Vit

KONTRABAS DOUBLE BASS

Prof. Peter Krauß (KV)
Benedikt Hübner
Tobias Glöckler (KM)
Olaf Kindel
Norbert Schuster (KV)
Bringfried Seifert (KM)
Thilo Ermold (KM)
Donatus Bergemann (KM)
Matthias Bohrig (KM)

FLÉTNA FLUTE

Karin Hofmann (KV)
Mareike Thrun
Birgit Bromberger (KV)
Götz Bammes (KV)
Claudia Teutsch

HOBOJ OBOE

Johannes Pfeiffer
Undine Röhner-Stolle
Guido Titze (KV)
Jens Prasse (KM)
Isabel Hils

KLARINET CLARINET

Prof. Hans-Detlef Löchner (KV)
Fabian Dirr (KV)
Henry Philipp (KV)
Dittmar Trebeljahr (KV)
Klaus Jopp (KV)

FAGOT BASSOON

Daniel Bez
Michael Lang (KV)
Prof. Mario Hendel (KV)
Robert-Christian Schuster

LESNÍ ROH FRENCH HORN

Prof. Jörg Brückner (KM)
Michael Schneider (KM)
Friedrich Kettschau
Torsten Gottschalk
Johannes Max (KM)
Dietrich Schlät (KM)
Peter Graf (KV)
Carsten Gießmann

TRUBKA TRUMPET

Andreas Jainz (KM)
Christian Höcherl (KM)
Csaba Kelemen
Nikolaus von Tippelskirch
Roland Rudolph (KV)

POZOUN TROMBONE

Michael Steinkühler
Joachim Franke (KV)
Peter Conrad
Dietmar Pester (KM)

TUBA

Jörg Wachsmuth (KM)

HARFA HARP

Nora Koch (KV)

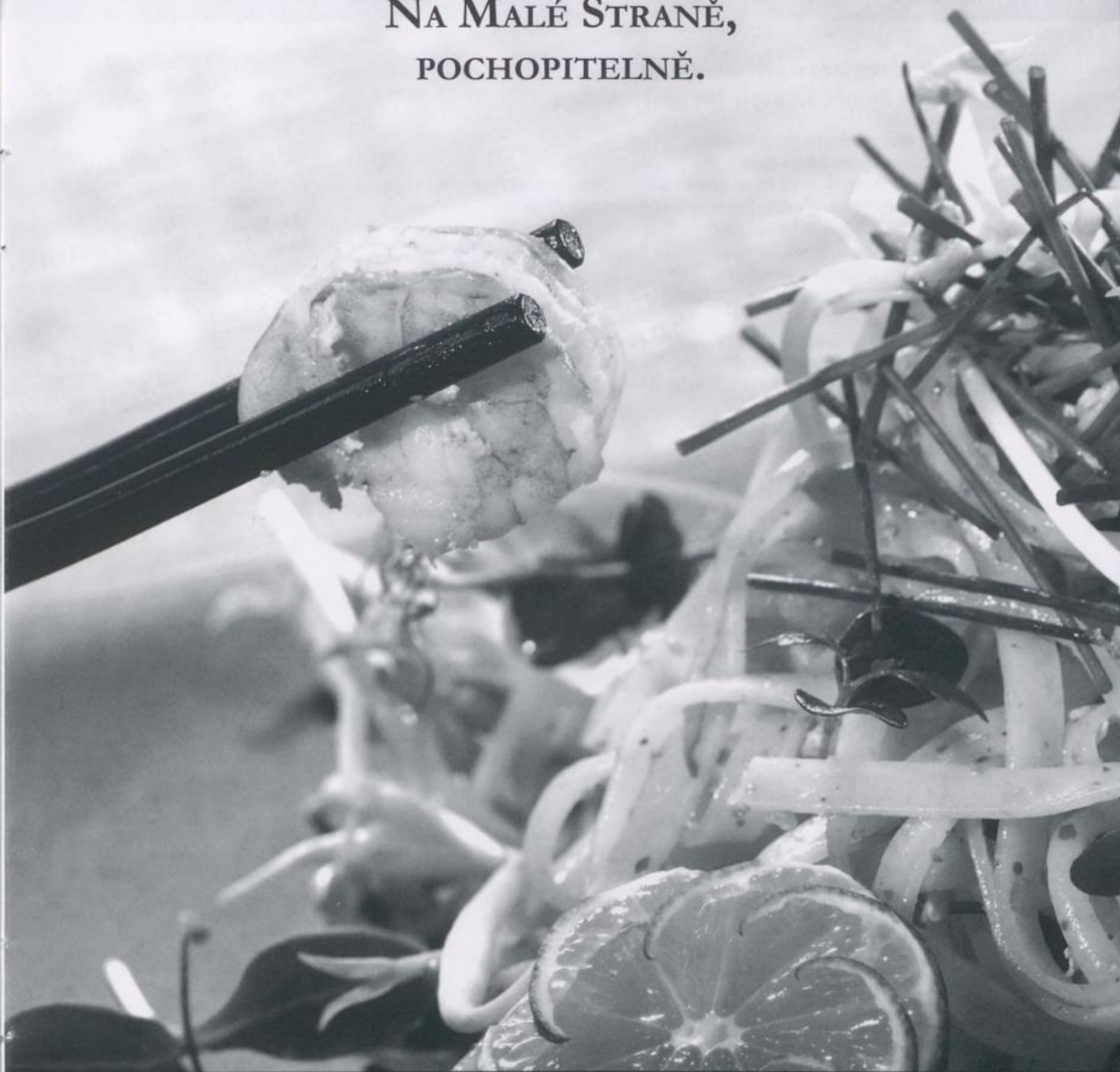
BICÍ PERCUSSION

Prof. Alexander Peter (KV)
Oliver Mills
Gido Maier
Axel Ramlow (KV)

KM = Kammermusiker

KV = Kammervirtuos

KDE SE EVROPA SETKÁVÁ S ASIÍ?
NA MALÉ STRANĚ,
POCHOPITELNĚ.

Pro více informací a rezervace nás prosím kontaktujte
na telefonním čísle 233 088 777.

Restaurace Essensia
Mandarin Oriental, Prague
Nebovidská 459/1, Praha 1

ESSENSIA

TICKETPRO
www.ticketpro.cz

Pražské jaro v příštích dnech
The Prague Spring in the next few days

2. červen, úterý June, Tuesday

Obecní dům 20:00 8pm

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK *Prague Symphony Orchestra*,

Pražský filharmonický sbor *Prague Philharmonic Choir*,

Jiří Kout – dirigent *conductor*,

Adriana Kohútková, Jaroslav Březina, Štefan Kocán – zpěv *voice*,

Tatána Vasiljeva – violoncello

• MARTINŮ, ČAJKOVSKIJ, STRAVINSKIJ

Pražská křižovatka 20:00 Prague Crossroads, 8pm

Hawthorne String Quartet

• SUK, KLEIN, IVES, CARTER, ZEMEK, HAAS

Rudolfinum 21:30 9.30pm

Nokturno III. *Nocturno III*

Libor Nováček – klavír *piano*

• HAYDN, DEBUSSY, MARTINŮ

3. červen, středa June, Wednesday

Obecní dům 20:00 8pm

Závěrečný koncert *Closing concert*

Česká filharmonie *Czech Philharmonic Orchestra*,

Pražský filharmonický sbor *Prague Philharmonic Choir*,

Eliahu Inbal – dirigent *conductor*,

Adrienn Miksch – soprán *soprano*, Adam Plachetka – bas *bass*

• DVOŘÁK

redakce editor: **Jitka Slavíková**

vydalo published by: **Pražské jaro, o. p. s.**, Hellichova 18, 118 00 Praha 1

tel.: +420 257 311 921 • fax: +420 257 313 725 • e-mail: info@festival.cz • www.festival.cz

grafické zpracování a produkce *graphic design and production*: © **Roman Werner, 2009**

Informační a tiskové středisko (v průběhu festivalu) • Information and Press Centre (*during the festival*)

Obecní dům, nám. Republiky 5, Praha 1 • tel.: +420 222 002 281 • fax: +420 257 313 725 • e-mail: press@festival.cz

Změny v programu vyhrazeny. *Programme is subject to change.*

Bez písemného souhlasu pořadatele, všech účinkujících a provozovatele (majitele) koncertních prostor

je striktně zakázáno pořizovat v rámci koncertu jakékoliv zvukové či obrazové záznamy.

Without the express permission of the organizers and all performers and owner-operators of the concert halls, it is strictly forbidden to make any audio or video recording or take any pictures whatsoever.

ISBN 978-80-7383-187-5

Mezinárodní
hudební festival
Pražské jaro děkuje
za laskavou podporu
těmto partnerům

*The Prague Spring
International Music
Festival wishes to
thank these partners
for their kind support*

**ČESKÁ
SPORITELNA**

Generální partner
General Partner

RWE
The energy to lead

Oficiální partner
Official Partner

Hlavní mediální partner
Main Media Partner

SUBTERRA

Partner koncertu
Concert Partner

PRAŽSKÁ

TEPLÁRENSKÁ

Partner koncertu
Concert Partner

Mercedes-Benz

Oficiální automobil
Official Car

INTERCONTINENTAL
PRAHA

Oficiální hotel
Official Hotel

WIKED PROXTA
DNES

Mediální partner
Media Partner

ČESKÝ ROZHLAS

Mediální partner od roku 1946
Media Partner since 1946

ISBN 978-80-7383-187-5

9 788073 831875

iDNES.cz

Mediální partner
Media Partner

